

2. nedelja po Božiču – leto C

Beseda se je učlovečila

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela. Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Prišel je zavoljo pričevanja, da bi pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet. Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga.

In Beseda je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice. Janez je pričeval o njej in klical: »To je bil tisti, o katerem sem rekel: Kateri pride za menoj, je pred menoj, ker je bil prej kakor jaz.« Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo. Postava je bila namreč dana po Mojzesu, milost in resnica pa je prišla po Jezusu Kristusu. Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni Bog, ki biva v Očetovem naročju, on je razložil. Jn 1,1-18

Življenje je bilo luč ljudi

Dragi bratje in sestre, slišali smo, da je bilo življenje luč ljudi. Ko se srečujemo v začetku novega leta, vam želim, da bi bilo tudi vam življenje luč skozi leto. Da bi ne doživljali napor kot krivico, da bi vas svet in ljudje ne ogrožali, da bi verjeli, da je vas Bog ves čas skrbno varuje, tudi takrat, ko na videz nič ni prav – tako kot je videti v Betlehemu.

O kakšnem življenju govori božja beseda? Kakšno življenje je lahko luč ljudi? Najprej je to življenje zagotovo Jezus sam. Je Bog, ki stopa na svet, je tista luč, ki jo vidimo, kako se spušča nad jaslicami in v polnosti zasveti v štalici. Kako je to življenje stopilo med nas? Najprej v srečanju med Marijo in Jožefom. Potem je življenje prihajalo na svet po poti zavzetega iskanja vsakega izmed njiju. Nista vedela, kaj je njuno življenje, dokler se nista srečala z Bogom. Poti iskanja in srečevanja nista prekinila do konca svojega življenja. **Bog je bil njuno življenje, njuna notranja in zunanja luč.**

V jaslicah vidimo, kako lahko v našem življenju luč zapravimo, izgubimo tisto življenje, ki bi nam svetilo v teminah. Na levi strani štalice vidimo delavce pri njihovem delu in pastirja, ki počiva. To življenje ni luč, če se ne uspe **dvigniti od zemlje in pogledati kvišku**, tja od koder prihaja življenje, v katerem vse naše početje ni več krivica, ni nepotreben napor, ampak dobi globlji smisel, polnost, svetlobo, veselje.

Na levi strani sta pod hribom dva pastirja, ki se upogibata vase. Strah ju je dvigniti pogled kvišku, bojita se **soočiti z Bogom**. Tako ostajata zazrta v svoje predstave, toneta v temi, ker ne tvegata srečanja z nebeško lučjo, ki prihaja na svet preprosto od zgoraj ali po sočloveku.

Na začetku novega leta vam ob tem, dragi bratje in sestre, želim, da bi bilo naše življenje polno luči. Dovolimo, da nas pri vsem vedno vodi božja luč. **Delo** naj nam ne bo beg pred seboj, ne glavni cilj

življenja, niti nepotreben napor, ampak **vedno le pot. Pot do bližnjega in do Boga. Pot srečevanja, iskanja in veselega notranjega življenja. Ne živimo v zapiranju vase, ne v praznem sanjarjenju.**

Življenje, ki je luč, vidimo tudi v drugem delu jaslic. Je življenje, ki ga živijo trije modri. **Notranje življenje kraljev je polno in svetlo. Živijo v nenehnem iskanju resnice o življenju in svetu.** Luč sveti visoko nad njimi – vse to jim daje notranje veselje in polnost življenja. Življenje, ki je v iskanju resnice in nenehnim srečevanjem s svojo nepopolnostjo, jih ne spravlja v obup. V tej neskončni luči, odkrivajo svoje življenje in ga prinašajo drugim. Kralj Herod zavrača vsako resnico, ki bi bila drugačna od njegovih predstav, zato ostaja mrtev, ohromljen, pohabljen.

Naj vas, dragi bratje in sestre, božje življenje vleče naprej v nenehno iskanje resnice, ki osvobaja.

Na vaši desni, je še tretja slika življenja, ki je luč ljudem. To je življenje v preprostosti, uboštvo, srečevanju z lastno grešnostjo in veseljem nad božjo lučjo, ki sveti nad nami. Kralj Herod je to pot zavrnil. Preprostost se mu je zdela ne vredna njegove kraljevske časti, uboštvo je preziral, grešnosti si ni priznaval, sam sebi je hotel biti luč. Tako se je pogrezal v temo in smrt.

Nikomur, dragi bratje in sestre, niso lahke besede: preprostost, uboštvo, grešnost, božja luč. Vsi smo zaznamovani z grehom napuha, pohlepa, lenobe in še česa. A življenje, ki nam bo luč, je življenje prav v teh preprostih a zahtevnih pojmih. **Ne bojmo se preprostosti, življenja v skromnosti in priznavanju grešnosti.** Le tu je življenje, ki bo svetilo nam in bližnjim. Ne bojmo se! Pot bomo zmogli z njim, ki je življenje samo, z Marijo, ki je to življenje v polnosti zaživela.